

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoPr/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615218549
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7615218549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávy Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne L.. P. L., M.. XX.X.XXXX, Q. P. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou, VASIL, ŠIMONOVICH & partners s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, Košice proti žalovanej Základnej škole Slovinky, Slovinky 71, právne zastúpenej JUDr. Elenou Penxovou - advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves o náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru a náhradu škody, o vzájomnej žalobe žalovanej Základnej školy Slovinky, Slovinky 71, právne zastúpenej JUDr. Elenou Penxovou - advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves proti žalobkyni L.. P. L., M.. XX.X.XXXX, Q. P. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou, VASIL, ŠIMONOVICH & partners s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, Košice o určenie, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby žalobkyňa naďalej zamestnávala, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová ves č.k. 8CPr/2/2015-280 z 3.10.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 25.323,79 Eur po odpočítaní zákonných zrážok

- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 952,- Eur od 1.1.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 952,- Eur od 1.2.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.3.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.4.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.5.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.6.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.7.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.8.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.9.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.10.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.11.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.12.2014 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.1.2015 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.004,- Eur od 1.2.2015 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.3.2015 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.4.2015 do zaplatenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.5.2015 do zaplatenia,

- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.6.2015 do zaplataenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.7.2015 do zaplataenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.8.2015 do zaplataenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.9.2015 do zaplataenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.10.2015 do zaplataenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.11.2015 do zaplataenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.058,- Eur od 1.12.2015 do zaplataenia,
- s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 141,04,- Eur od 1.1.2016 do zaplataenia a to všetko v dvoch splátkach po 12.662,- eur s tým, že prvú splátku uhradí žalovaná žalobkyni do 15.12.2016 a druhú splátku uhradí žalovaná žalobkyni do 15.6.2017, pričom omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd vzájomný návrh žalovanej o určenie, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby žalobkyňa naďalej zamestnávala, zamietol. Ďalej súd rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré boli stranám sporu doručené a ktorých obsah nebol stranami sporu spochybnený najmä : dohodou o zmene dojednaných pracovných podmienok, potvrdením o platnosti pracovnej zmluvy, výpoveďou zo dňa 4.7.2013, oznámením zo dňa 14.7.2013, rozsudkom tunajšieho súdu, sp. zn. 7CPr/2/2013 zo dňa 26.2.2014, výplatnými páskami žalobkyne, článkom v Denníku Plus 1 Deň a vyhlásením riaditeľky v Slovinskom občasníku, oznámením o výške a zložení funkčného platu, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4C/106/2012, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/13/2014, zápisnicou o prešetrení sťažnosti na osobu žalobkyne, stupnicou platových taríf pedagogických zamestnancov, prílohou č. 2 ku kolektívnej zmluve vyššieho stupňa, žiadosťou o doplnenie príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie, výzvou na prideľovanie práce zo dňa 5.11.2015, vyjadrením žalovanej k výzve žalobkyne zo dňa 11.11.2015, korešpondenciu medzi stranami sporu v období február až apríl 2016, výpisom z osobného účtu DDS v roku 2012, 2013, 2014, odmenami riaditeľky ZŠ Slovinky pre rok 2013, 2014, 2015, prehľadom ušlej mzdy žalobkyni za obdobie 11/2013 až 4.11.2015, stanoviskom učiteľov a rady školy, voľné pracovné miesta zverejnené žalovanou na internetovej stránke, výpočet DDP, žiadosti žalovanej na dofinancovanie osobných nákladov na rok 2016 a zistil tento skutkový stav :

3. Žalobkyňa od dňa 1.8.1994 vykonávala na ZŠ Slovinky pracovnú činnosť vychovávateľky. Vo funkcii učiteľky pracovala od 5.9.1994, pričom od 1.8.1997 bol jej pracovný pomer zmenený na dobu neurčitú. Od 1.7.2002 je zamestnávateľom žalobkyne žalovaná, ktorá jej dňa 8.7.2013 doručila v zmysle § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce výpoveď z pracovného pomeru.

4. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. 1CoPr/4/2014 - 362 zo dňa 16.9.2015, bol potvrdený rozsudok súdu I. stupňa č. 7CPr/2/2013 - 298 zo dňa 26.2.2014.

5. Nároku na náhradu škody sa žalobkyňa domáhala počnúc dňa 15.7.2013. Keďže však žalovaná počas výpovednej lehoty, teda v mesiacoch august až október 2013 mzdu žalobkyni poskytla, požaduje žalobkyňa náhradu mzdy až od 1.11.2013. Splatnosť mzdy za mesiac november 2013 bola dňa 31.12.2013 a premlčacia lehota tak začala plynúť od 1.1.2014, teda nárok žalobkyne nie je premlčaný (premlčí sa najskôr dňa 1.1.2017).

6. Žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala výpočet funkčného platu u žalobkyni. Zhodne so žalobkyňou uvádzala že v roku 2013 činil 952,- Eur mesačne, v roku 2014 činil 1.004,50 Eur mesačne a v roku 2015 činil 1.058,- Eur mesačne spolu vo výške 24.689,14 Eur. Uvedená suma pozostáva zo sumy 1.904,- Eur (2 mesiace roku 2013), zo sumy 12.048,- Eur (12 mesiacov za rok 2014) zo sumy 10.580,- Eur, avšak za obdobie 4 dni roku 2015 uvádzala sumu 151,14 Eur na rozdiel od žalobkyne ktorá požadovala sumu 141,04 Eur. Za obdobie 24 mesiacov a 4 dní (1.11.2013 - 5.11.2015) to spolu podľa žalovanej činí 24.689,14 Eur a podľa žalobkyne činí 24.673,04 Eur. Žalovaná nenamietala ani nárok žalobkyne náhrady škody zodpovedajúcej príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré mala povinnosť odvádzať na DDP, však uvádzala sumu 650,75 Eur, na rozdiel od žalobkyne, ktorá uviedla sumu 655,44 Eur. Výhrady žalovanej smerovali k tomu, aby pri rozhodovaní o výške náhrady mzdy súd bral v úvahu čistý príjem žalobkyne a tak isto postupoval aj v prípade odstupného ktoré bolo vyplatené žalobkyni za 4 mesiace po 726,23 Eur.

7. Svedkyňa pani L. R. - ekonómka žalovanej tak v písomnom prehľade ušlej mzdy žalobkyne od 1.11.2013 do 4.11.2015, ale aj vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila stanovisko žalobkyne, že v úvahu sa má brať brutto príjem žalobkyne. Pri výpočte DDP za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2015 je rozdiel medzi žalobkyňou vyčíslenou sumou 655,44 Eur a žalovanou sumou 650,75 Eur v tom, že žalobkyňa v roku 2013 bola mesiac práceneschopná, teda nemala príjem z pracovného pomeru z ktorého by sa odpočítali 2%.

8. Štatutárna zástupkyňa Obce Slovinky (zriaďovateľa žalovanej strany sporu od 1.12.2014) pani Y. B. - vo svojej výpovedi uviedla, že riešila otázku zamestnancov ZŠ s bývalou pani riaditeľkou pani Stehlíkovou a mala vedomosť o tom, že žalobkyňa sa stala nadbytočnou. Nepoprela, že žalobkyne je mzda poskytovaná aj keď nepracuje, no podľa jej stanovisko by sa pre žalobkyňu pracovné miesto malo nájsť. Tiež mala vedomosť, o tom, že dvom pedagogickým pracovníčkam bol zmenený pracovný pomer z doby určitej na dobu neurčitú.

9. Súd citoval §§ 7 a 9 Z.p., §§ 29, 4 ods. 4 až 6 zák. č. 553/2003 Z.z. a dôvodil, že zmyslom inštitútu náhrady mzdy je poskytnúť žalobkyne za obdobie za ktoré je v pracovnom pomere (avšak pre nejakú prekážku nepracuje), náhradu vo výške priemerného zárobku. Jedná sa o nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru ktorý je svojou povahou sankciou voči žalovanej ako zamestnávateľovi za to, že neplní svoju zákonnú povinnosť pridelovať žalobkyne ako zamestnankyni prácu podľa pracovnej zmluvy a zároveň má toto ustanovenie vo vzťahu k žalobkyne ako zamestnankyni žalovanej satisfakčnú povahu za neplatne skončený pracovný pomer.

10. Vo veci je sporná doba po ktorú má byť náhrada mzdy poskytnutá žalovanou žalobkyne a to za čas presahujúci 12 mesiacov, keďže žalovaná ako zamestnávateľ požadovala o jej zníženie, resp. jej nepriznanie. Ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce pre nepriznanie náhrady mzdy nad 12 mesiacov nepripúšťa ako dôvod skutočnosť akou bola žalobkyňa zamestnankyňou pred tým ako s ňou žalovaný ukončil neplatne pracovný pomer. Neboli teda podstatné okolnosti v osobe, správaní a v pracovnom hodnotení žalobkyne počas trvania pracovného pomeru, ale skutočnosti, ktoré nastali po neplatnom skončení pracovného pomeru a tiež skutočnosť že náhrada mzdy nemá charakter ekvivalentu mzdy za vykonanú prácu ale charakter zadosťučinenia.

11. Pri rozhodovaní o znížení, prípadne nepriznaní náhrady mzdy žalobkyne súd bral zreteľ aj na to, či žalobkyňa mala záujem sa po neplatnom skončení pracovného pomeru zapojiť do práce a ak nie aké boli dôvody pre ktoré tak neurobila. V prospech žalobkyne a v neprospech žalovanej boli skutočnosti, že :

- dňa 14.7.2013 žalobkyňa potom ako jej bola dňa 8.7.2013 doručená výpoveď žalovanej z pracovného pomeru oznámila žalovanej, že skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na ďalšom zamestnaní. Žalovaná jej prestala prácu pridelovať po uplynutí výpovednej lehoty t. j. 31.10.2013
- od dňa 3.9.2013 sa žalobkyňa domáhala žalobou určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru na súde o čom mala žalovaná vedomosť, teda musela si byť vedomá nie len toho, že pracovný pomer žalobkyne sa neskončil, ale aj že sa žalobkyňa podala na súd žalobou
- dňa 28.10.2013 žalobkyňa cestou svojho právneho zástupcu požiadala žalovanú o pridelovanie práce
- od 1.11.2013 do 4.11.2015 bola žalobkyňa vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom počas celej doby jej nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie a ani jej nebolo vydané odporúčanie do zamestnania zodpovedajúce jej požiadavkám
- dňa 26.8.2014 žalovaná zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa pre primárne vzdelávanie na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- dňa 9.7.2014 žalobkyňa zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa anglický jazyk, náboženská výchova na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- dňa 9.7.2014 žalobkyňa zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015 na 12 hodín týždenne, t. j. 52,17%, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- dňa 9.7.2014 žalobkyňa zverejnila informáciu o voľnom pracovnom mieste učiteľa na dobu určitú od 2.9.2014 do 30.6.2015 na 3 hodiny týždenne, t. j. 13,04%, ktoré obsadila dňom 25.8.2014
- v čase trvania súdneho sporu teda od 3.9.2013 do 5.11.2015 kedy pracovný pomer žalobkyne so žalovanou trval, žalovaná uzatvorila pracovné zmluvy s pani Q. od 2.9.2014 do 31.8.2015 na dobu určitú a od 1.9.2015 na dobu neurčitú a s pani Sabovou od 25.8.2014 do 31.8.2015 na dobu určitú a od 1.9.2015 na dobu neurčitú a rozdelila časť úväzku žalobkyne medzi učiteľov
- dňa 5.11.2015 v deň, kedy rozhodnutie súdu ktorým bola určená neplatnosť výpovede danej žalobkyne žalovanou, požiadala žalobkyňa opäť žalovanú aby jej umožnila vykonávať prácu v zmysle pracovnej

zmluvy. K pridelovaniu práce žalovanou žalobkyni nedošlo napriek tomu, že dôvodom neplatnosti výpovede danej žalovanou žalobkyni bola skutočnosť, že rozhodnutím žalovanej tak o organizačnej zmene ako aj o nadbytočnosti žalobkyne boli od počiatku sledované iné ciele, než žalovaná ako nežiaduceho zamestnanca sa zbaviť

- Dňa 14.3.2016 žalobkyňa žalovanej listom oznámila, že má záujem, aby jej bola pridelovaná práca a nie je zrejmé, z akého dôvodu jej žalovaná strana nechce pridelovať prácu počas neprítomnosti L.. Q., pretože tomu nebráni žiadna zákonná prekážka. Uviedla, že z jej strany nie sú kladené žiadne prekážky k tomu, aby jej počas neprítomnosti L.. Q. bola pridelovaná práca učiteľa.

12. Žalobkyňa teda o vrátenie sa do práce prejavovala značný záujem. Žiadala o pridelovanie práce žalovanú osobne, písomne, cestou právneho zástupcu s tým, aby mala možnosť poberať plat za plnohodnotnú prácu. Na strane žalovanej nebola ochota žalobkyňu zamestnať napriek tomu, že výpoveď ktorú žalobkyni dala bola napadnutá neplatnosťou, teda za stratu zamestnania žalobkyne niesla plnú zodpovednosť. V čase, kedy žalobkyňa nepracovala, nevyhlásila možnosť získať prácu sprostredkované prostredníctvom úradu práce, nakoľko bola riadne evidovaná na úrade práce a počas celého obdobia od 1.11.2013 do 4.11.2015, jej nebolo ponúknuté žiadne vhodné pracovné miesto. Ona sama mala dôvodné obavy, že si vhodnú prácu u iného zamestnávateľa nenájde vzhľadom na to, že v regióne v ktorom žije je pre nedostatok pracovných príležitostí problém nájsť si pracovné miesto, ktoré by zodpovedalo práci dohodnutej v pracovnej zmluve so žalovanou (v školstve), ale hlavne na to, čo všetko sa v súvislosti s jej osobou rozpútalo, popísalo či zverejnilo. Po zaevidovaní na úrade práce jej bola priznaná dávka v nezamestnanosti po dobu pol roka vo výške 50% z platu, avšak následne už nepoberala žiadny dávky. Žila len z usporeních finančných prostriedkov.

13. Ani súd neprisobil právnu relevanciu tvrdeniu žalovanej, že od nej nie je možné spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu zamestnávala ak v čase, keď žalobkyni dala pre nadbytočnosť výpoveď, mala možnosť ju zamestnávať a v súčasnej dobe takú možnosť nemá. Túto situáciu si zavinila sama svojimi konaniami, nie pričinením žalobkyne. Prichádzalo by to v úvahu v tak závažných prípadoch, ak by napríklad po neplatnom skončení pracovného pomeru bol zamestnanec neskôr právoplatne uznaný vinným za spáchanie trestného činu alebo priestupku voči svojmu nadriadenému. V tomto konaní žiaden osobitný dôvod preukázaný nebol.

Súd konštatoval, že v kontexte s vyššie uvedeným nemožno opomenúť, že v roku 2013, kedy bola žalobkyni daná neplatná výpoveď, jej podľa žalovanej mohlo byť pridelovaných len 7 hodín priamej výučby. Podľa vyjadrenia štatutárnej zástupkyne žalovanej, žalobkyňa nesúhlasila so znížením úväzku, preto žalovaná pristúpila z dôvodu nadbytočnosti k výpovedi. Ďalší školský rok 2014-2015 na tento úväzok t.j. 7 hodín mala byť prijatá pani P..

14. Argument žalovanej, že žalobkyňa nevyvinula snahu zamestnať sa v kontexte vyššie uvedených okolností je nesprávny a účelový, keďže žalovaná bola tá, ktorá vyvolala protiprávny stav a tento stav bez ďalšieho udržiavala a žalobkyni prácu nepridelovala. Nebolo dôvodným preto žiadať od žalobkyne, aby si prácu naďalej aktívne hľadala. Naopak je odporujúce dobrým mravom, ak žalovaná, ktorý v rozpore so zákonom skončí pracovný pomer so slabšou zmluvnou stranou, následne od nej žiada aktívny prístup v hľadaní si nového zamestnania.

15. Pre rozhodnutie súdu bolo dôležité vyjadrenie svedkyne pani Y. B., štatutárnej zástupkyne obce, (obce, ktorá je od 1.12.2014 zriaďovateľom žalovanej), ktorá sa nedokázala jednoznačne vyjadriť k dôvodom nadbytočnosti žalobkyne, ani jej záujmu nastúpiť do práce, ale ani k výške odmeny poskytnutej riaditeľke školy. Časovo nevedela potvrdiť, kedy došlo k prijatiu dvoch nových pracovníčok, ani kedy sa im zmenil pracovný pomer z doby určitej na dobu neurčitú. Tiež sa nevedela vyjadriť k tomu, či ZŠ robila nejaké personálne opatrenia pre prípad, že výpoveď daná žalobkyni žalovanou bude vyhlásená za neplatnú. Závažným sa súdu javí stanovisko starostky obce, teda osoby, ktorá má právo spolupracovať a prerokovávať so štatutárnym zástupcom žalovanej problematiku komplexného zabezpečenia personálneho obsadenia školy a ktorá vo svedeckej výpovedi uviedla, že pre žalobkyňu by sa mala práca nájsť.

16. Preto aj vzájomný návrh žalovanej o určenie, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnávala zamietol a dospel k názoru, že žalobkyňa má právo na náhradu mzdy za dva mesiace v roku 2013 v sume 1.904,- Eur (2 x 952,- Eur), za 12 mesiacov v roku 2014 v sume 12.048,- Eur (12 x 1.004,- Eur) za 10 mesiacov v roku 2015 v sume 10.580,- Eur, a za 4 dni (1.11.2015

- 4.11.2015) v sume 141,06 Eur, teda za obdobie 24 mesiacov a 4 dní (1.11.2013 - 5.11.2015) spolu činí 24.673,04 Eur brutto. Výhrady žalovanej smerovali k tomu, aby pri rozhodovaní o výške náhrady mzdy súd bral v úvahu čistý príjem žalobkyne a tak isto postupoval aj v prípade odstupného ktoré bolo vyplatené žalobkyňi za 4 mesiace po 726,23 Eur.

17. Pokiaľ ide žalobkyňou požadovanú náhradu škody titulom nevyplatených povinných príspevkov na doplnkové dôchodkové sporenie vo výške 655,44 eur, žalovaná uznala nárok žalobkyne avšak znížený o sumu 4,69 eur. Túto sumu patrične zdôvodnila, súd jej preto priznal žalobkyňi nárok v sume 650,75 Eur, ktorý pripočítal k priznanej náhrade mzdy v sume 24.673,04 Eur a súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná vyplatiť žalobkyňi sumu 25.323,79 Eur po odpočítaní zákonných zrážok.

18. Pokiaľ ide návrh žalovanej na započítanie 4 - mesačného odstupného vo výške 3.808,- Eur a zníženie nároku uplatneného žalobkyňou o túto sumu, súd poukazuje na to, že pohľadávky z pracovno-právnych vzťahov predstavujú také pohľadávky, ktoré nemožno započítať a ani proti nim nie je možné namietať započítanie jednostranným úkonom. Zákonník práce nepozná inštitút započítania (kompenzácie), ako je upravený v § 580 O.z., z toho vyplýva jediný záver, že zamestnávateľ svoje pohľadávky voči zamestnancovi musí uplatniť samostatnou žalobou a nie započítacou námietkou, pretože započítanie pohľadávky zamestnávateľa voči mzdovým nárokom zamestnanca je neprípustné.

19. Zároveň priznal žalobkyňi úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 O.z.

20. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, má nárok na plnú náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP).

21. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. V podanom vyjadrení žiadala žalovaná zmeniť rozsudok a vyhovieť žalobe o určenie, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnávala a pracovný pomer žalobkyne u nej sa skončí, priznal im náhradu trov konania v rozsahu 50%, alebo rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

23. V odvolaní namietala, že rozsudok nie je spravodlivý a je aj nesprávny.

24. Žalobkyňa si uplatnila žalobou nárok na náhradu mzdy za 24 mesiacov, čo spolu činí sumu vo výške 24.673,04 eur. Žalobkyňa si ďalej uplatnila náhradu škody zodpovedajúcu sume 655,47 eur, t.j. spolu žiadala náhradu vo výške 25.323,79 eur po odpočítaní zákonných zrážok a taktiež aj úroky z omeškania.

25. V zmysle § 79 ods. 2 ZP: „Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať.“

26. Taktiež v odôvodnení rozsudku v bode 31: „Pre rozhodnutie súdu bolo dôležité vyjadrenie svedkyňi p. Y. B., štatutárneho zástupcu Obce Slovinky, ktorá sa nedokázala jednoznačne vyjadriť k dôvodom nadbytočnosti žalobkyne, ani jej záujmu nastúpiť do práce, ale ani k výške odmeny poskytnutej riaditeľke školy. Časovo nevedela potvrdiť, kedy došlo k prijatiu dvoch nových pracovníčok, ani kedy sa im zmenil pracovný pomer z doby určitej na dobu neurčitú. Tiež sa nevedela vyjadriť k tomu, či ZŠ robila nejaké personálne opatrenia pre prípad, že výpoveď daná žalobkyňi žalovanou bude vyhlásená za neplatnú. Závažným sa súdu javí stanovisko starostky obce, teda osoby, ktorá má právo spolupracovať a prerokovávať so štatutárnym zástupcom žalovanej problematiku komplexného zabezpečenia personálneho obsadenia školy a ktorá vo svedeckej výpovedi uviedla, že pre žalobkyňu by sa mala práca nájsť.“

27. Štatutárny zástupca žalovanej strany U. C. R. sa stala na základe menovacieho dekrétu dňa 1.7.2016 riaditeľkou školy po tom, čo bývalá riaditeľka školy z vlastnej vôle z funkcie odstúpila, a to aj z dôvodov, že žalobkyňa počas súdnych sporov tvrdila, že je voči nej zaujatá a diskriminuje ju. Tieto

tvrdenia podľa názoru bývalej riaditeľky L.. P. boli neopodstatnené, a tlaky tak neúnosné, že z funkcie odstúpila aj napriek tomu, že jej funkčné obdobie malo trvať do 30.6.2019.

28. Súd nebral výpoveď štatutárneho zástupcu žalovanej U.. C. R. za podstatný pri rozhodnutí žiadosti o tom, že nie je možné od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu zamestnávala.

29. Žalobkyni bola pridelovaná práca v rozsahu troch vyučovacích hodín, no aj žalobkyni je vyplácaná mzda za plný úväzok, čo je z morálneho hľadiska nespravodlivé, a oni ani nemajú voľné pracovné miesto, aby zamestnávali žalobkyňu.

30. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhla žalobkyňa potvrdiť rozsudok ako vecne správny, v obsahlom zhrnutí skutkového stavu a právnom názore uviedli, že budú požadovať aj trovy odvolacieho konania.

31. V žiadnom prípade nemožno prihliadať na argumentáciu žalovanej o tom, čo je a čo nie je morálne voči ostatným zamestnancom. Je totiž nielen nemorálne, ale aj protizákonné, keď žalovaná napriek existencii právoplatných súdnych rozhodnutí o neplatnosti výpovede neprideľuje žalobkyni prácu obdobne ako ostatným zamestnancom. Teda o nemorálnosti tu môžeme hovoriť práve zo strany zamestnávateľa.

32. Žalovaná však takéto (súdnym výkladom aprobované dôvody na zníženie náhrady mzdy) ani len netvrdila a teda následne ani neboli predmetom dokazovania. V nadväznosti na to, však nemožno vyhovieť jej požiadavke o zníženie nároku na náhradu mzdy, resp. o rozhodnutie o tom, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať, aby naďalej žalobkyňu zamestnávala.

33. Navyše, ak žalovaná chcela poukázať na to, že nemá dostatok financií, tak žalobkyňa v konaní preukázala, že žalovaná si môže dovoliť vyplácať plný úväzok aj zamestnancovi, ktorému neprideľuje žiadnu prácu - čo bol počas 10-tich mesiacov prípad žalobkyne. Ešte podstatnejšie je, že žalobkyňa preukázala a v súdnom spise sú predložené evidencie o vyplácaní vysokých odmien, či už vedeniu žalovanej alebo iným zamestnancom žalovanej. Tieto odmeny sú peňažné prostriedky vyplácané nad rámec garantovaných miezd podľa pracovných zmlúv. Teda je zrejmé, že pokiaľ si žalovaná môže dovoliť vyplácať také vysoké odmeny, tak netrpí nedostatkom financií.

34. Výklad, ktorý predkladá žalovaná, popiera základnú logiku žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Pretože podľa výkladu žalovanej by každému zamestnávateľovi postačovalo, aby po viac ako dvoch mesiacoch od neplatného skončenia pracovného pomeru zamestnal tretiu osobu namiesto neplatne prepusteného zamestnanca. A následne, hoci by aj súd rozhodol o neplatnosti výpovede, tak by zamestnávateľ už nemusel takémuto zamestnancovi znovu pridelovať prácu, lebo už by mal medzitým uzavretý pracovný pomer s inou osobou.

35. Ako sme uviedli už počas konania pred súdom prvého stupňa, nemožnosť spravodlivo požadovať od zamestnávateľa, aby naďalej zamestnával zamestnanca je daná vo výnimočných prípadoch, kedy napríklad je zrušený celý závod, kde pôvodne zamestnanec pracoval a zamestnávateľ síce ešte existuje, ale už nevykonáva žiadnu činnosť. Alebo v prípade, ak by napriek neplatnosti skončenia pracovného pomeru bolo v inom súdnom konaní preukázané, že zamestnanec spáchal u daného zamestnávateľa trestný čin proti majetku zamestnávateľa, alebo proti osobe zamestnávateľa či iného nadriadeného zamestnanca. Uvedené výnimočné prípady odôvodňujú to, aby súd rozhodujúci o náhrade mzdy, vyniesol výrok o tom, že nemožno spravodlivo požadovať, aby zamestnávateľ zamestnanca (žalobkyňu) naďalej zamestnával.

36. Nič z takýchto závažných a výnimočných dôvodov žalovaný ani len netvrdil a teda neboli ani predmetom dokazovania. Žalovaný v tomto konaní argumentoval len tým, že údajne nemá voľné miesto. Je to však žalovaný, kto sám svojou aktívnou činnosťou vytvoril tento stav. A taktiež žalovaný vie kedykoľvek tento stav sám zmeniť, prerozdelením pracovných úväzkov medzi zamestnancami alebo skončením pracovného pomeru s niektorým zamestnancom, či inými opatreniami pri pridelovaní práce.

37. V ďalšom vyjadrení na vyjadrenie žalobkyne žalovaná aj s prílohami, keď pripojila dohodu o zmene dojednaných pracovných podmienok ako aj tabuľky ohľadne základných škôl podľa kategórií (v zmysle

Prílohy č. 2 k Nariadeniu vlády č. 630/2008 Z.z.), poukázala predovšetkým, že žalobkyňa dostala výpoveď.

Taktiež boli vysvetlené dôvody, že k prijatiu zamestnancov došlo z nasledovných dôvodov:

Žalobkyňa dostala výpoveď v júli 2013, pretože vznikla u zamestnávateľa nadbytočnosť a žalobkyňa odmietla zníženie prac. úväzku z 23 na 7 vyuč. hodín. Pracovný pomer žalobkyne sa skončil k 31.10.2013 a 7 vyučovacích hodín bolo rozdelených medzi ostatných pedagogických zamestnancov. V nasledujúcom školskom roku 2014/2015 sa zmenila organizácia vyučovania a bolo potrebné zabezpečiť vyučovanie 12 vyučovacích hodín, tak z toho dôvodu bola prijatá 25.8.2014 pani P.. V priebehu augusta 2014 však dala výpoveď ďalšia učiteľka L.. B., z toho dôvodu bola prijatá pani Q..

38. V školskom roku 2016/2017 sa opäť znížil počet žiakov na 136 a pri počte žiakov na pedagogického zamestnanca pre základné školy v zmysle nariadenia vlády č. 630/2008 Z.z. pripadá 11,05 pedagogických zamestnancov, a toho času žalovaná zamestnáva 12,91 pedagogických zamestnancov, teda žalovaná má na základe nariadenia vlády zamestnaných viac o 1,86 pedagogických zamestnancov.

39. Škola ako rozpočtová organizácia je financovaná priamo zo štátneho rozpočtu formou tzv. prenesených kompetencií. Sú to financie, ktoré dostane Obec zo štátneho rozpočtu, prenášajú sa cez obecný úrad, ale všetky tieto financie musí Obec škole odovzdať.

Zriaďovateľ - Obec nezasahuje do kompetencií riaditeľa školy pri personálnych a organizačných otázkach školy, nakoľko je to v právomoci štatutárneho zástupcu školy - riaditeľa školy.

40. Žalovaná nemá za to, že by chcela amorálnym spôsobom niečo docieľiť, ako tvrdí žalobkyňa, ale ukončila pracovný pomer v zmysle Zákonníka práce pre nadbytočnosť a podľa názoru žalovanej v čase ukončenia pracovného pomeru výpoveď pre nadbytočnosť nebola v rozpore so zákonom.

Taktiež nie je pravda, ako tvrdí žalobkyňa, že žalovaná po rozhodnutí súdu o neplatnosti výpovede sankcionuje žalobkyňu a diskriminuje ju oproti iným zamestnancom školy, lebo jej neprideľuje prácu, teda žalobkyňa nemôže získať ani nadčasové hodiny, ani sa ďalej neuplatňuje a nerozvíja svoje schopnosti. Máme za to, že žalovaná ju nediskriminuje, pretože žalovaná nemá prácu v takom rozsahu, ako si žalobkyňa nárokuje a nemôže jej dať prácu nad rámec toho, čo jej prideľuje a aj napriek tomu jej vypláca mzdu za plný úväzok.

41. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

42. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, rozsudok vo výroku I. a II. potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa neuvádzajú žiadne podstatné tvrdenia, ale sa iba opakujú skutočnosti uvádzané už v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie výstižne a presvedčivo vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

43. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný čo do priznanej náhrady mzdy.

44. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

45. Podľa § 221 ods.1 písm. h) O. s. p. súd rozhodnutie zrušil, len ak súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

46. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému

skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

47. Súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

48. Pre zdôraznosť napadnutého rozsudku možno doplniť, že žalovaná mohla pridelovať žalobkyni výučbu hodín, ktoré jej treba vyučovať namiesto chýbajúcich učiteľov, ktorí absentujú z krátkodobých dôvodov (PN, dovolenka) alebo aj z dôvodu dlhodobej neprítomnosti učiteľky na prvom stupni, keď napr. p. Q. odchádzala na materskú dovolenku, žalovaná podmienila pridelovanie práce žalobkyni ešte tým, že si musí zmeniť dobu zamestnania z obdobia na dobu neurčitú na dobu do návratu p. Q. do práce (určitú).

49. Pri náhrade mzdy nemožno hovoriť o morálnosti, morálke. Ak by aj napriek neplatnosti skončenia pracovného pomeru bolo v inom súdnom konaní preukázané, že zamestnanec spáchal u daného zamestnávateľa trestný čin proti majetku zamestnávateľa alebo proti osobe zamestnávateľa či iného nadriadeného zamestnanca, ide o výnimočný prípad, potom aj súd môže pri rozhodovaní o náhrade mzdy rozhodnúť tak, že nemožno spravodlivo požadovať, aby zamestnávateľ zamestnanca naďalej zamestnával. Nie je primerané a právne je to irelevantné, ak žalovaná opakovane v odvolaní uviedla, že by nebolo možné žalobkyňu naďalej zamestnávať, lebo nemá voľné pracovné miesto. Ak zamestnávateľ prijme iných zamestnancov namiesto neplatne prepusteného zamestnanca, tak by každý jeden zamestnávateľ vždy po prepustení automaticky obsadil voľné miesto a všetky rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru by stratili efekt, a v praxi by boli nevykonateľné, tým by bolo popreté samotné ústavné právo žalobkyne domáhať sa neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Súd prvej inštancie citlivo prihliadol na výpoveď štatutárneho zástupcu obce Slovinky, výpoveď zriaďovateľa a žalovanej. Žalovaná ak nepostupovala voči žalobkyni zákonne pri daní výpovedi, zriaďovateľ sa potom zaoberal závažnými skutočnosťami, ktoré majú dopad na dosahovanie výsledkov základnej školy a na jej hospodárenie, musí okrem iného prihliadať aj na výpoveď zriaďovateľa školy, avšak zo strany súdu prvej inštancie to už bolo napravené, rozsudok bol preto potvrdený ako vecne správny.

50. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že v čase prijatia dvoch zamestnankýň do pracovného pomeru na dobu neurčitú bola daná výpoveď žalobkyni (žalovaná sa teda vôbec nesprávala ako riadiaca a efektívna škola v čase, kedy bolo vydané rozhodnutie súdu prvej inštancie).

51. Odvolací súd vzhľadom na precízne odôvodnenie rozsudku sa v ostatných dôvodoch stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, nemožno obísť ani fakt, že v regióne, kde sa nachádza obec Slovinky, aj keby žalobkyňa nevyvinula snahu zamestnať sa, čo je účelové tvrdenie žalovanej, bolo by to v rozpore s právnymi predpismi, ak žalovaná skončí pracovný pomer s učiteľkou, so slabšou zmluvnou stranou a následne od nej by požadovala aktívny prístup pri hľadaní nového zamestnania (porovnaj aj výpoveď svedkyne p. Y. B., štatutárky obce Slovinky).

52. Rozsudok súdu prvej inštancie je zákonný aj vo výroku o trovách konania.

53. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté so zreteľom na § 396 CSP, lebo žalovaná bola úspešná, ale už z hľadiska hospodárnosti by vznikli neúmerne trovy konania aj pre žalovanú ako neúspešnú stranu a aj bez vyjadrení žalobkyne by rozhodoval odvolací súd v odvolacom konaní zo zákona.

54. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.